

U zagrebačkom Gradskom kazalištu Komedija premijerno izveden mjuzikl Alfija Kabilja i Milana Grgića: Dražen Čuček, Đani Stipaničev, Sandra Bagarić i Ronald Žlabur

JALTA, JALTA NAKON PETNAEST GODINA

Piše: Jagoda Martinčević

Napokon se i to dogodilo! Nakon punih petnaest godina najpopularniji hrvatski mjuzikl *Jalta, Jalta* skladatelja Alfija Kabilja i libretista Milana Grgića vratio se na scenu Gradskog kazališta Komedija. Ljubitelji ove glazbeno-scenske forme željno su očekivali povratak kulturnog djela koje je, od praiizvedbe 1971. do 1995. godine, u istoj postavi odigrano 534 puta, s brojnim gostovanjima u zemlji i u inozemstvu. Unatoč kasnijim mjuzikalnim uspješnicama domaćeg i stranog podrijetla, ni jedno drugo djelo nije doseglo popularnost i status *Jalte, Jalte* o čijemu se povratku često govorilo, bilo je i nekih pokušaja, no on je, eto, ostvaren tek sada te je premijera uslijedila 12. ožujka, uz najavu čak dvostrukih podjela glavnih uloga.

premda je majstor hitova Alfi Kabiljo možda napisao i dva još bolja mjuzikla *Kralj je gol* i *Car Franjo Josip u Zagrebu*, upravo je *Jalta, Jalta* zadržala auru vječno zelenih mjuzikalskih nota koju je teško dostići.

Zamka nostalgije

Ozarena lica u publici koja pjevuše Kabiljove songove zajedno s pjevačima, ali i nove generacije u gledalištu i, dakako, mnoštvo komentara od onih punih ushita do nostalgичnih uzdaha za starom *Jaltom*, ukratko je opis ozračja koje je autorica ovih redaka doživjela na takozvanoj drugoj premijeri. I kao što to uvijek biva s optimizmom pamćenja, doista se nije teško uhvatiti u zamku nostalgije koja priziva sjećanja, ali istodobno i oštri osjetila u susretu s novim.

(nastavak na str. 3)

(nastavak sa str. 1)

U ZAGREBAČKOM GRADSKOM KAZALIŠTU KOMEDIJA PREMIJERNO IZVEDEN MJUZIKL ALFIJA KABILJA I MILANA GRGIĆA

JALTA, JALTA NAKON PETNAEST GODINA

Piše: Jagoda Martinčević

Đani Stipaničev, Sandra Bagarić, Ronald Žlabur i Dražen Čuček

do danas nije mnogo toga promijenilo. Ostala je ista zahuktala priča o sobarima triju svjetskih državnika koji na Jalti 1945. dijele svijet, ali ne uspijevaju podijeliti jednu malu metaforičnu zelenu livadu. Nju pak u snovima prisvajaju duhoviti sobari Englez, Amerikanac i Rus koji je žele podijeliti — cijelom svijetu. Taj jednostavan, idiličan zaplet začinjjen s brojnim događajima trojice sobara i njihove domaćice Nine Filipovne, redateljska ruka Vlade Štefančića oblikovala je na njemu prepoznatljiv način, žustro, duhovito, u promjenama brzih tempa i u potpunom suglasju s glazbom Alfija Kabilja koja upravo vrvi pijevnim melodijama koje interpreti pjevaju s očitim zadovoljstvom. Među mnogim ulomcima valja svakako istaknuti neodoljivo ruski zavodljivu pjesmu *Jalta, Jalta* sobara Griše, kao i veliki finale *Neka cijeli ovaj svijet...* posvećen zele-

noj livadi i, dakako, miru u svijetu. I premda je majstor hitova Alfi Kabiljo možda napisao i dva još bolja mjuzikla *Kralj je gol* i *Car Franjo Josip u Zagrebu*, upravo je *Jalta, Jalta* zadržala auru vječno zelenih mjuzikalskih nota koju je teško dostići. Odličan dojam nove *Jalte* svakako zaokružuje i prvorazredna scenska oprema scenografa Dragutina Broza i kostimografkinje Elvire Ulip, kao i koreografija s praiizvedbe Tihane Škrinjarić koju su obnovili Tina Vrtar Stipić i Mladen Mordej Vučković.

Pod dirigentskim vodstvom Veseljka Barešića / Krešimira Batinića svi su likovi dobili dvostruke tumače, a glavni ženski, Nina Filipovna, čak tri interpretkinje: Sandru Bagarić, Renatu Sabljak i Danijelu Pintarić. Ruskog sobara Grišu igraju Đani Stipaničev i Davor Radić, američkog Larryja, Ronald

Žlabur i Damir Poljičak, Engleza Stanleya, Dražen Čuček i Dražen Bratulić, a brigadirku, Mila Elegović i Jasna Palić-Picukarić. U ostalim se ulogama izmjenjuju Adalbert Turner i Dario Došlić, Mirela Brekalo i Denis Grabarić te Ranko Tihomirović, Nedim Prohić, Božidar Perić, Boris Barberić, Adam Končić i Dario Štulić. Jedini iz praiizvedbene postave, tada kao sobar Griša, Boris Pavlenić, doajen ansambla, u novoj *Jalti* igra ruskog generala. I, dakako, dobiva ovacije onoga dijela publike koji se sjeća nekadašnje *Jalte*. Njoj pripada i autorica teksta, unatoč nostalgiji, iznimno zadovoljna novim Komedijinim uratkom. Jer ne bi bilo dobro zaboraviti: u velikoj produkciji inozemnih djela mjuziklaskog žanra, hrvatski je mjuzikl u svoje vrijeme odigrao vrlo važnu ulogu. Bilo bi dobro da je tako i danas.

Poveznica stare i nove *Jalte* ostvarena je u radu ondašnjeg i današnjeg redatelja predstave, neumornog Vlade Štefančića koji je zasigurno bio jedan od pokretača povratka djela u Komedijin repertoar. Valja reći, s punim pokrićem, iako se u redateljskom rukopisu od praiizvedbe